

האומר פרק שלישי קידושין

מורות הש"ם

גָּלְיוֹן הַשְׁמָם

מומפֿ רְשַׁי

ומודרניא באמורת
ואמר רב אשי הני
איגיר השתא ומה
בוגס אמרות סוקלים
אין כונס אינו דין
אב הימניה רהמנא
חסדא אמר אחד זה
רא רב חסדא לטעמה
יבן תשע שנים ויום
ימים ויום אחד נאמן
ולא לעונשין תניה
בני זה הב מקדש
יב"ב שנה ויום אחד
נאמן

לכומעין סחניס מצעים טעםם: פאתה נמוקם שארש ג'. ס. הומר
ב' כל ק' ע' פ' האן מקודמת נמוקודת נממייל עלי' נומוקלה ען זה מהניין
שפטמי וויעי ידעת למי שהמלוינו עלי' נומוקלה לוי צה ותומך גני
זימת סוקלים: וווע קיון וווע מלימדים וווע מלומדים וווע
ז: נויעדה ג' סימנה. וווען קוקלן ווועין דעי נפומות ג' קטלין
לטיקויהו וווע ק' מילמת מפי שמחפס עלי' ווועגי ק' מילמת:
ווע וווע מלר: ג' ט' אינט. זיילו זייל נויעת לומת מן לטימות
ווע ערוץ עלי' נוימת וווען מס ייך עדיס סאי' ג' ג' וווע
ג' ג' נו מכוות. וווענט מילת הס ג' עלי' מיז: ג' י"ג וווע ג'
זו צמי צערות סיון ס' וווע כי ס' גודלן גל' דבר קכל קודס:
צצון צמל צומל געלמאן סן וווע גענץ זיך על' צום עזילס:
ונדרומים

אלֹא ע"מ **שישותוק אבא.** פילט קזונטיק סיטומוק בעטת ממעיה
וلين נפליך ציטומוק געולס דה'כ קיינו כלין ימלה לדטמן
ויסכי למאר זאָס רדא קאַט מוקודטם וויל זאמּה יממה ל'כ שי' ויכטֵל
סקידזון הילן ס"מ ציטומוק בעטת ממעיה קהּרמל וו"ס דטמאני רדא

על מנת שישתוק אבאaima סיפא מות הבן מלמדין את האב לומר שאין ריצה אמוני מההא שתיק אלא אמר לה על מנת שלא יסיפה בהדר טעמא א"ר נאי אין אמר ריש לkipsh^ו ש"מ לדרבי נראי דהakinן ומוקמיין מתני' ברור טעמא ואיליכא דחד תנא ולא מוקמיין בתני' תנאי ובחד טעמא רב יוספ' אמר אמי אמר לעולם חד טעמא הוא ומאי על מנת שריצה אבא ע"מ שלא מבה אבא מכאן ועד שלשים יומ: מותני' קדשטי' אהת בתו ואני יודע למי קידשתיה ובא אחד אמר אני קידשתיה נאמן זזה אמר אני לאם' אמר רב נאמן ליתן גט ואני נאמן לבנים נאמן ליתן גט אין אדם חותא ולא לו אין נאמן לבנים אמא יציר תוקופ ר' אמי אמר אפי' נאמן לבנים ומורה רב אמי באמורת נתקדשתי ואני יודעת למי נתקדשתי באבא אחד ואמר קידשתיה שאין נאמן לבנים תנין רצוי אחד נוטן גט ואחר כונס תובתא ר' ריבא אמר לך רב שעוני התם דכין דaicא אחר בהדרה ארחותי מירתה תניא כוורתה קידשתיה ובא אחד ואמר קידשתיה אף נאמן לבנים "נכחה ובא אחד ואמר קידשתיה לא כל הימנו לאוסרה עליו האשעה שאמרה נתקדשתי ואני יודעת למי נתקדשתי ובא אחד ואמר אמי קידשתיה אין נאמן לבנים מפני שהחיה מבהה לעלי אבעיא להו מהו לסכל על ר' אמר אין סוקלין ורב אמי אמר לאב לאיסורא לקטלא לא הימנה רב אמי אמר סוקלין לכלה מילתיה הימנה רחמנא ר' אמר ר' אמי 'ומודינא באמורת סוקלין ר' אמר אין סוקלים ואמר רב אמי הענ' נתקדשתי דידי מרפנן כי הימנה רחמנא במקום שם בא לבנים כונס אמרת סוקלים לאב לאב הימנה וrab הימנה רחמנא לשסוקלין ולא היה לאב הימנה רחמנא לדירה לא הימנה ורב חסרא אמר אחד זה אחד וזה אין סוקלין ואודא רב חסרא לטעמה ר' אמר רב חסרא בני זה יבן תשע שנים ווים אחד בת' זו בת' ג' שנים ווים אחד נאמן לקבין אבל לא למכות ולא לעונשין תניא בותה דרב חסרא בני וזה בן י"ג שנה יומיים אחד בת' זו בת' י"ב שנה ווים אחד ונאי

מיידי בכל שעה שרצה עד דאכטן מאן משען, וויסטן באחד טעמא וטיפא בחוד טעמא וטיפא בחוד טעמא. מודר' נאי. דאכטן כאדאסק המשקה לאיל אונטמא קולה בעמ' שירץ' ומישנה זו לא עונה זו, דמי טשנה רישא ומיזיעתא סבר עעמ' שירץ' (9) שישוחקומי ומישנה טפין ספירס סבר עעם' שא' קינה הוה. ואילא זיד פרושא מי שעשה (טפין) וויסטן סבר אטב אויא משען. (1) קחוב' יש' ומואיל